

שיחה לבי

שיחות קודש שזכינו לשמוע מפ"ק של
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ערש"ק מקיץ - חנוכה
תשפ"ב
•
גליון י"ח

יו"ל ע"י מכון 'שיחה לבי'
בישטינא
פתח תקוה ארה"ק

כל הזכויות שמורות
למכון שיח לבי
שע"י מוסדות בישיבת בארה"ק

לתשומת לב! הגיליון יו"ל אחת לשבועיים.

לפרטים אודות הפצת הגיליון
ניתן להתעדכן במערכת 'הקבצו ושמעו' 077-2609-403 שלוחה 1-1

להערות והארות וכן לקבלת הגיליון בדוא"ל
ניתן לפנות לכתובת המערכת
siachlibi@gmail.com

משיחת קודש זאת תנוכה תשע"ב

לחיים אלע אידן, השי"ת יעזור שיהיה א גוטען חנוכה און א גוטען זאת חנוכה, איתא בספרים הקדושים ש'זאת חנוכה 'הוא זמן שיכולים לפעול בו 'גמר טוב' מחודש תשרי העעל"ט, השי"ת יעזור שיהיה א גוט געבענטש יאהר, ונזכה לתקן כל הצריך תיקון, ובתוספת טובה וברכה בכל הענינים הצריכים בבני היי ומזוני רויחי לנו ולכל ישראל בכל מקום שהם.

קיום התורה ומצוות

מתוך הכרה בקדושתם

נר ה' נשמת אדם (משלי כ כז) וכתוב כי נר מצוה ותורה אור' (משלי ו כג), הנה 'נר' הוא מורכב מד' דברים, הכלי, השמן, הפתילה, והאש, וכולם יחד נקראים נר.

בתניא (פרק לה) מביא מאמר הינוקא בזוהר (פרי' בלק קפו א), ותוכן הדברים, אשר בכדי שתשרה השכינה על האדם צריך לקיים תורה ומצוות. וכמשל הנר שכלול משמן פתילה ואש, כן גוף האדם הוא בחינת הפתילה, והתורה ומצוות שמקיים הם בחינת השמן, שעל ידם שורה עליו ונאחזת בו השראת השכינה שהיא בחינת האש.

ומבאר, שלא די לו בנשמתו שהיא

חלק אלוק ממעל שעל ידה תשרה עליו השכינה, כי אפילו נשמת אדם צדיק גמור, מפני גודל ירידתה לעולם הזה הגשמי, 'אינה בטילה במציאות לגמרי ליבטל וליכלל באור ה' ממש.. רק הוא דבר בפני עצמו ירא ה' ואוהבו'. מה שאין כן המצוות ומעשים טובים שמקיים 'אין החיות שבהם דבר נפרד בפני עצמו כלל, אלא הוא מיוחד ונכלל ברצונו יתברך והיו לאחדים ממש ביחוד גמור', ועל כן הם דווקא יכולים להיות כדוגמת השמן הנכלל באש, ועל ידם תשרה השכינה עליו, עיין שם.

כי הנה התורה ומצוות גם בירידתם למטה אין בהם הסתר פנים כלל, והוא מפני שהתורה היא 'פנימיות רצונו יתברך' ש'כך עלה ברצונו' כמו שהוא בגשמיות דווקא. ונמשלה התורה למים, וכמו המים שיורדים ממקום גבוה למקום נמוך, שאותם המים שהיו למעלה כך מגיעים למטה, כך התורה יורדת למטה עד הנפש האלוקית, והמצוות והמעשים טובים יורדים עד הגוף והנפש הבהמית. ועל כן בכדי להמשיך את אור השכינה על האדם צריכים דווקא תורה ומצוות שהם השמן לאור ה' השורה על האדם.

וכן על דרך זה, המשכת גילוי אלוקות בעולם הזה הגשמי, צריך להיות דווקא על ידי איש ישראל שיש לו נשמה על ידי

צדיק' הנקרא 'נתיב'.

עוד פירש על דרך מה שאמר דודו הרה"ק העטרת צבי מזידיטשוב זי"ע לאביו הרה"ק מקאמארנא זי"ע אודות אביו הרה"ק רבי סענדר'ל מקאמארנא זי"ע 'אחי שהוא אביך כשהוא עושה איזה מצוה אפילו רגלים שלו מרגישין חיות רוחני של המצוה', וזהו 'נר לרגלי דברך' שמבקשים מאת השי"ת שבאמירת הברכה של המצוה אפילו הרגליים ירגישו את החיות רוחני של המצוה.

וכמו כן איתא מהרה"ק אדמו"ר הזקן בעל התניא זי"ע על מה שכתוב (בראשית כו ה) 'עקב אשר שמע אברהם בקולי' שאצל אברהם אבינו אפילו ה'פיאטע' [העקב] השיגה את ציווי השם.

ויש לומר שהברכה שאומרים על המצוה צריכים לאמרה בחיות כזו שיאיר ויגיע עד הרגליים, שאפילו ברגל הגשמית שהיא המדרגה התחתונה ביותר יהיה נרגש החיות הרוחני הגעשמאק והתענוג של המצוה. וזהו הענין של ימי החנוכה 'שלך עומדת לעד' שירד בזמן הגלות, שהנרות חנוכה יורדים אל תוך הגלות, להאיר שם.

ואור זה מגיע לכל איש ישראל בכל מצב שהוא היכן שהוא נמצא בין בגשמיות ובין ברוחניות, ה"חנוכה לעכטל" מאיר בכל יהודי, גם אם הלב אטום והאדם ירוד כל כך שאינו יכול להתרומם אפילו בבחינת 'שאו מרום עיניכם' לראות במשהו יותר נעלה, 'שיינט אראפ צו אים די הייליגע

שמקיים תורה ומצוות. כי הנה הנשמה לבדה מבואר שאינה יכולה להיות כלי להשראת השכינה כי 'אינה בטילה במציאות לגמרי ליבטל וליכלל באור ה' ממש', וכמו כן כשלומד תורה באופן שהתורה מונחת בקרן זוית, שאינו זוכר מקדושת התורה שהיא חכמתו ורצונו של הקב"ה, על זה אמרו 'כל האומר אין לי אלא תורה אפילו תורה אין לו'.

ועל כן דווקא כשאיש ישראל בעל נשמה שהיא חלק אלוך ממעל ממש לומד תורה מתוך הכרה בקדושת התורה, שהיא חכמתו ורצונו יתברך, על ידי כן ממשיך גילוי אלוקות בעולם. מה שאין כן גוי, גם אם ילמד תורה לא ימשיך בזה כלום. ולזה התנגדו היוונים, שטענתם הייתה שאין עניין של 'קדושת התורה', אלא אמרו שהתורה היא אך ורק שכל עמוק שנתלבש בשכל אנושי.

נרות חנוכה מאירים למטה מטה עד בחינת רגלים

'נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי' (תהלים קיט), הרה"ק רבי אליעזר'ל מקאמארנא זי"ע פירש בספרו 'בן ביתי' על תהלים, דהנה הג' יחודים של נרות חנוכה הם בגימטריא 'נר', ונר חנוכה בא לתקן בחינות נצח והוד הנקראים רגלים וזהו 'נר לרגלי', ותיקון זה נעשה ע"י 'דברך' דהיינו על ידי ברכות נר חנוכה והשירות ותשבחות שאומרים, 'ואור לנתיבתי' היינו שעל ידי זה מאיר האור ליסוד

הענינים יהיו נפעלים למעלה.

השי"ת יעזור שיהיה אור בכל לבבות ישראל, ובני ישראל יושעו בכל מה דצריך, א אידיש קינד דארף זיין געזונט און שטארק פון קאפ ביז פוס בגשמיות וברוחניות בגוף ובנפש, ויהיה הצלחה בכל הענינים, ויהיה לב שמח שיוכלו ללמוד ולהתפלל ולעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב. זאל זיין א גוט גיבענטשט יאהר לנו ולכל ישראל בכל מקום שהם. ונזכה בזכות מצוה זו היחידה שנשארה מבית המקדש, ל'ערכתני נר למשיחיי' ושם נדליק את המנורה ע"י כהניך הקדושים, ונזכה כולנו בנערינו ובזקיננו בבנינו ובבנותינו לקבל פני משיח צדקנו בבנין בית המקדש השלישי מתוך שמחה ונחת.

חנוכה לעכט' [נרות החנוכה הקדושים יורדים ומאירים אליו].

וכאשר אור ה' יורד אל האדם אזי האדם מתראה עם הקב"ה, ואז 'באור פני מלך חיים' נעשים מלא חיות ונעשה אור, וזהו שנרות חנוכה מונחים 'למטה מעשרה טפחים' שיורדים ומאירים אפילו בבחינת רגליים. שבכדי שיוכל להאיר בתוך ובמקום הגלות, צריך להיות אור נעלה ביותר.

אנו נעשה את המוטל עלינו, לקיים את המצוה באמונה שלימה ובשמחה רבה שאנו זוכים ויכולים לקיים את מצות ה' 'אשר קדשנו במצותיו וצונו', שהוא השמחה הכי גדולה, ועל ידי זה כל

משיחות שבת חנוכה

ראיה למרחוק בעבודת ה'

את אשר האלהים עושה הגיד לפרעה וכו' אשר האלהים עושה הראה את פרעה. וברש"י (פסוק כ"ו ד"ה שבע שנים ושבע שנים) 'בשבע שנים הטובות נאמר 'הגיד לפרעה' לפי שהיה סמוך, ובשבע שני רעב נאמר 'הראה את פרעה' לפי שהיה הדבר מופלג ורחוק נופל בו לשון מראה'.

וכעין ענין זה איתא, אשר הרה"ק אדמו"ר הזקן בעל התניא זי"ע נסע אל

הרה"ק הרבי ר' מענדלע מויטעבסק זי"ע על שמיני עצרת ושמחת תורה, ובהגיע זמן ההקפות איחר הרבי ר' מענדלע מלהיכנס לאמירת 'אתה הראת', ונכנס אליו אדמו"ר הזקן לשאול טעם הדבר, אמר הרבי ר' מענדלע אשר הוא רואה מאה פירושים ב'אתה הראת' ואינו יכול לקיים למעשה, השיב לו אדה"ז שהכלל הוא שכל מקום שהענינים רואות הוא למרחוק שאין האדם יכול לעמוד שם בעצמו, וכאשר יבוא האדם לשם יראה

להגיע לבחינה זו.

בגודל ההתגברות לשורר לכבוד שבת

'וחק על מצח כבוד שם קדשו' (פיוט 'אנעים זמירות'). הרה"ק ה'שם שלמה' ממונקאטש זי"ע פירש, על דרך הידוע שההבדל בין 'מצה' ל'חמץ' הוא כחוט השערה, וע"י שיחוק משהו מהח' של חמץ נעשה מצה. וזהו 'וחק על מצח' על ידי שיחוק על 'מצח' אותיות חמץ, 'כבוד שם קדשו' נעשה מצה שכולה שמות הקדושים.

ועל דרך זה יש לומר, דפעמים האדם רוצה לשורר שירות ותשבחות לכבוד שבת אך לבו אטום, ומיתרי נגינת קולו נעשים בבחינת 'ניחר גרוני', אזי העצה לזה היא לעשות חקיקה 'זיך א ריים טוהן פארן אייבירשטן', דהיינו אפילו שהשירה לכבוד שבת הוא כמשא כבד עליו יתגבר ויתאמץ לשורר אפילו בלא חיות, ועל ידי חקיקה זו יחוק מעט מהח' של 'ניחר' ונעשה 'רינה'.

הדרך לאהבת ישראל ושמחת הלב

הנהגת החסיד בבין אדם לחבירו צריך להיות בשמחת לבב, שישנם יהודים המתהלכים כל ימיהם לחוצים מה מותר לדבר ומה אסור לדבר ואינם בשמחה. חסיד צריך להחדיר בעצמו אהבת ישראל ובאופן זה ממילא לא יהיה לו שום סיבה

בעיניו מקום רחוק יותר, ועל כן כאשר יקיים את הפירושים הללו יראה עוד פירושים הרבה, ואין לדבר סוף.

השמחה בשבת בכל מצב שנמצא

ואל ישים אל לבו הכיס ריק ואין בו ישמח וירוזה ואם לווה הצור יפרע את חובו (זמר 'יום שבת קודש הוא'). פירוש אפילו אם ישאלו אותך מה יש לך ב'כיס' והתשובה תהיה 'ריק ואין בו', דהיינו שלא הכין עצמו מאומה לשבת קודש, ואפילו היה ישן והתעורר וראה שכבר נכנסה השבת בלא שהכין עצמו כלל, אעפ"כ 'ישמח וירוזה'.

'ואם לווה' ע"ד המעשה מהרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע ששלח את בנו הרה"ק ר' אלעזר זי"ע לשבות אצל הרה"ק הרבי ר' פנחס מקאריץ זי"ע, ובעת ישבו בשולחן קרא ר' אלעזר 'אוי טאטע', שאלו ר' פנחס 'ודילמא לאו אביו הוא', ונבהל ר' אלעזר שמא אינו במדריגה לקרוא להשי"ת בשם אביו, כששב לאביו הרבי ר' אלימלך וסיפר לו, אמר לו אביו מדוע לא השבת לו 'שאל אביך' מ'לייט זיך א טאטע'.

ועד"ז יש לומר 'אם לווה' דהיינו שהוא רחוק כל כך שצריך הוא לבחינת 'שאילה' לקרוא אל אביו שבשמים, אז גם כן 'ישמח וירוזה', כי 'הצור יפרע את חובו' שעל ידי שישמח ויתנהג כראוי בשבת זו, לשבת הבאה השי"ת יהיה בעזרו שלא יצטרך

רגליהם ימים ושנים, שהוא כור הברזל
המצרף את הנפש מחומריותה, ובפרט
בליל שבת קודש בעת שיושבים יחדיו
והוא טובה גדולה לנפש שאין לתאר,
ואפילו אם אין ביכלתו לישב זמן רב ילך
אפילו לזמן מועט, העיקר לצאת מביתו
לשבת בין יהודים.

שבעולם לדבר בגנותו של חבירו, שהוא
אוהב את כולם ואין לו שום דבר נגד אף
יהודי, וממילא אין לו מה לדבר או לפגוע
בשום אחד, ואז אינו חסר כלום והוא
שמח וטוב לב.

ובשביל לזכות להיות כן צריך 'זיך
קייקלען צוישן חסידים' ולהתאבק בעפר

